

<div><div></div></div>	<div><div></div></div>
--	--

خبر

دربيام سردار باقری به فرمانده کل سپاه نام سپاه بر قله‌های اقتدار، پیشرفت و عزت ایران اسلامی می‌درخشد

● **سپاه‌نویز**: رئیس ستاد کل نیروهای مسلح در پیامی با تاکید بر این‌که سپاه همه عرصه‌های نیاز ملت و کشور را صحنه آزمون‌های بزرگ و نقش‌آفرینی‌های سترگ، خلاق و نوآورانه خود قرار داده است، گفت: نام این نهاد مقدس امروز بر فراز قله‌های اقتدار، پیشرفت و عزت این سرزمین می‌درخشد. هم‌زمان با فرارسیدن دوم اردیبهشت‌ماه سالروز تصویب اساسنامه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، سردار سرلشکر پاسدار محمد باقری، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح در پیامی خطاب به سردار سرلشکر پاسدار حسین سلامی فرمانده کل سپاه با تبریک فرارسیدن این روز مبارک به آحاد فرماندهان، مسئولین و پاسداران سرفراز حریم ولایت تاکید کرد: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی امروز همه عرصه‌های نیاز ملت و کشور را صحنه آزمون‌های بزرگ و نقش‌آفرینی‌های سترگ، خلاق و نوآورانه خود قرار داده است و نام این نهاد مقدس بر فراز قله‌های اقتدار، پیشرفت و عزت این سرزمین می‌درخشد. در متن پیام رئیس ستاد کل نیروهای مسلح آمده است:

خدای بزرگ را از سویدای دل شاکریم که در

سایه الطاف بی‌کرائش «پاسداران انقلاب اسلامی»

را آیه‌های «عاشورای حسینی» در عصر «جاهلیت

مدرن» قرار داده است تا با جلوه‌گری‌های شگوهمند

خود انوار تائبناک بصیرت، انقلابیگری، مقاومت و

پایداری برابر ظالمان و سلطه‌گران را بنایند و با اهتزاز

پرچم بیداری و استکبارستیزی و طنین‌انداختن پژواک

زیست حسینی و مرگ عاشورای در جغرافیای تشنه

معنویت و عدالت، خیل آزادگان و حق طلبان جهان را

به خیمه «ولایت» فراخوانند.

اینک در لحظه‌هایی شورانگیز که چهل‌ویکمین

سالروز تصویب اساسنامه «سپاه پاسداران انقلاب

اسلامی» در شورای عالی انقلاب و در واقع فرخنده‌روز

تحکیم و تثبیت این نهاد انقلابی، مردمی و افتخارآمیز

برای ایران و ایرانی پاس داشته می‌شود؛ بر خود

می‌بالیم و بار دیگر این حقیقت تاب و گورا که معمار

کبیر انقلاب و پیر و مراد عاشورانان زمان خفنی عزیز

برایمان به یادگار گزاده است که «اگر سپاه نبود کشور

هم نبوده، اعتراف می‌کنیم و ترنم رهبر عظیم‌الشان

انقلاب ولی قیبه زمان امم‌ خامنه‌ای (مدظله

العالی) که «از سپاه صددرصد راضی هستم» را مایه

مباهات می‌دانیم.

آری جای‌جای تاریخ ۴۱ساله پس از پیروزی

انقلاب، مشحون از حماسه‌سازی‌های سرنوشت‌ساز

و متبرک و به‌خون‌های پاک و مطهر پاسداران رشید،

مخلص و سلحشوری است که پیش‌تانه همه هستی

خود را فدای حفظ دین و دفاع از انقلاب، نظام و

اندیشه‌های متعالی اسلام ناب محمدی (ص) و

صیانت از استقلال، اقتدار و امنیت ملی ایران عزیز

حتی در فراسوی مرزهای کشور کردند، تا پرچم

«اسلام» و «ولایت» که پاسدار آن هستند در طوفان

فتنه‌ها و توطئه‌های دشمنان بر زمین نینفتد.

بی‌شک از برترین و زیباترین فصول‌ها برای

بازخوانی و ترسیم منابع «سپاه پاسداران انقلاب

اسلامی»، سالروز جهانی سومی این نهاد مبارک است

که در نگاه مقام عظمای ولایت و رهبری و فرماندهی

کل قوا (مدظله‌العالی) خادمجوری، مردم‌محوری،

ظرف‌پذیری، منوچت‌گرایی، اندیشه‌نورزی، حمایت از

محرمان و مستضعفان و حضور در گستره مقاومت

از جمله آنها است که به‌ویژه مورد حسادت و هجمه

دشمنان و دشمنی‌های آنان علیه ایمن مجموعه

سرفراز و عالی‌قدر قرار گرفته است.

این مناسبت ارجمند و باشکوه را به جنابعالی

و آحاد فرماندهان و کارکنان سپاه پاسداران انقلاب

اسلامی و مجموعه‌های وابسته و پیوسته به این

نهاد منور تبریک و تهنیت عرض می‌نمایم و امیدوارم

بهبه توفیق الهی بسا نصب‌العین قهراردان منوبات و

رهنمودهای حکیمانه فرماندهی معظم کل قوا

(مدظله‌العالی) و ظرفیت‌سازی‌های جاودان و

مقتدر، آماده مواجهه با حوادث بزرگ باشید و در این

صراط منیر با همه توان کار جهادی و روحیه انقلابی،

جوان‌گرایی، پرهیز از محافظه‌کاری، نگاه مبارزتی،

هم‌افزایی با نیروهای مسلح و دستگاه‌های حاکمیتی،

هوشیاری واقع‌بینانه از دشمن، مردمی‌بودن و ارتقای

معنویت و بصیرت را از اولویت‌های حتمی، دائمی و

غفلت‌ناپذیر خود بدیند و ان‌شاءالله در این مسیر ادعیه

خاصه حضرت بقیه‌الله الاعظم (عج) پشتیبان شما

خواهد بود.

<div><div></div></div>	<div><div></div></div>
--	--

کا این روزها یک عبارت بسیار شنیده می‌شود: «جهان پس از کرونا»، شما فکر می‌کنید این مفهوم فقط یک ترم مفرد برای کپ‌وگفت‌های اندیشمندان خواهد بود یا تفاوت‌های زیادی بین این دو دوره وجود خواهد داشت؟

دوره پساکرونا مفهومی ریخت‌شناسانه یا مورفولوژیک هم دارد. از یک نظر همانند گذشته و دوران پیشاکروناست. خورشید به‌تدریج خود را می‌نماید و روز آغاز می‌شود. طبیعت چرخه فصول خودش را دارد. انسان همان انسان صد هزار سال قبل است و با همان نیازها مانند غذاخوردن، همان احساسات مانند عشق و حسد و همان جست‌وجو برای زندگی بهتر بر مبنای روش عقلایی مانند تجارت، تولید و آموزش. از جنبه دیگر دارای تفاوت‌های اساسی با گذشته است. این فقط یک جنبش ژنتیکی در ویروس کرونا نیست که اتفاق افتاده است، جهش ژنتیکی در اندام، ذهن، و روابط اجتماعی انسان نیز اتفاق افتاده است. اکثر ما با مشکل خشکی پوست به‌ویژه پوستان دست به دلیل استفاده از مواد شوینده زیاد این روزها روبه‌رو هستیم. نمی‌دانم، شاید نسل بعدی ما در برابر اگزما پوست مقاوم شده باشد یا حساسیت پوست باعث شود که در قراردادن دست‌هایمان در حالت بهداشتی و به دور از ویروس از روش‌های دیگری استفاده کنیم.

کا یعنی ابعاد انسانی که به واسطه این ویروس تحت تأثیر قرار خواهد گرفت.

بله، در ذهن ما نیز تحولی عمده صورت خواهد گرفت. اول آنکه در پساکرونا احتمالا انسان‌ها قدر یکدیگر را بیشتر خواهند دانست. دوم آنکه در استفاده از طبیعت، انسان از این مسابقه وحشتناک دست خواهد کشید. سراسر کره خاکی، سرزمین‌ها و آب‌ها از زخم‌های تجاوز انسان پر از آبله شده است. به تصاویر ماهواره‌ای نگاه کنید. حفره‌هایی که نشان‌دهنده استخراج از معادن روباز است و لکه‌هایی در میانه جنگل‌ها که برای کشت زرع یا استفاده از چوب، کاملا از درختان پاک شده است. سوم در روابط اجتماعی، تحمل و مدارا بیشتر خواهد شد. همانند وقوع حوادث شوکه‌کننده در گذشته مانند حمله مغول به ایران که در پی آن شیوع مکتب عرفانی در ایران بیشتر شد یا پس از جنگ جهانی دوم که تا امروز مسئله شراکت مردم در امر حکمرانی و ممانعت از اجازه‌دادن به خودمحموری و دیکتاتوری مشغله ذهنی مردمان عادی جوامع مختلف است.

کا روابط بین‌الملل چگونه و نظم موجود در جهان (آنچه روابط بین‌الملل را می‌سازد) پس از کرونا تغییر ماهوی چندانی یا قیل آن خواهد داشت؟

درباره روابط بین‌المللی در دوران پساکرونا بیشتر باید توقف و تفکر کرد. به نظر من روابط بین‌المللی پساکرونا به چند وضعیت گره خورده است.

۱- در آینده در چارچوب روابط بین‌الملل، نقش واحدهای سیاسی و دولت‌ها بیشتر خواهد بود. نظام سرمایه‌داری لیبرالیستی تلاش فراوان داشت که پس از جنگ جهانی دوم از نقش دولت‌های مرکزی کاسته و بر قدرت شرکت‌ها و بنگاه‌های تجاری بیفزاید؛ به‌صورتی‌که اکنون درآمد برخی از کمپانی‌ها از تولید ناخالص داخلی بعضی از کشورها بیشتر است. بنگاه‌های بزرگ تجاری و اقتصادی نقش خودر توجهی در سرکاراوردن و به‌ویژه شنیدن دولت‌ها در این صدساله اخیر داشته‌اند. برای بیشینه‌کردن سود، این‌گونه شرکت‌ها، ابتدا خود را چندملیتی، سپس تلاش کردند تا در کشورهایی که از ضوابط اقتصادی و مالی ضعیف‌تر برخوردارند، مستقر شده و از پرداخت مالیات فرار کنند. پساکرونا حاکمیت نظام‌های حکومتی و دولت‌ها را تقویت کرده و بازیگران غیردولتی مانند بنگاه‌های چندملیتی و جنبش‌های زیست‌محیطی را مجبور به گردن‌نهادن بیه دولت‌های مرکزی می‌کند. اینکه این امر تا چه اندازه به قوام دموکراسی یا گسترش قدرت حکومت‌های تمامیت‌گرا می‌انجامد، بستگی به رفتار مردم آن جامعه دارد.

۲- دومین مسئله کارایی حکومت‌هاست. باوجود شعارهای زیبا و فریبنده دولت‌ها و نظام‌ها، مردم عملکرد دولت‌های خود را در زمینه کرونا و مبارزه با بیماری کووید-۱۹ به‌عنوان یک شاخص در نظر مردم جایگاه مشخص و ممتازی خواهند یافت. دولت‌هایی که با تذبذب و بدون پایه‌های علمی با این بحران برخورد کردند، نیز با تزلزل جایگاه در ذهن و رفتار مردم روبه‌رو خواهند شد.

پس موقعیت کشورهای که از بحران کرونا موفق بیرون آیند، مانند کشورهای خواهد بود که از ۱۹۴۲ در میانه جنگ جهانی دوم با برنامه‌ریزی و مقاومت توانستند

<div><div></div></div>	<div><div></div></div>
--	--

تضاد اقتصادی–سیاسی چین و ایران

تصمیم‌گیران ایرانی به اهداف درازمدت چینی‌ها توجه داشته باشند

عکس: سهند تاکتی، شرق

زینب اسماعیلی: همه‌گیری بیماری جهان ۲۰۲۰ را گویی به صفحه‌ای از تاریخ سال‌هایی دور بازگردانده است؛ سال‌هایی که بیماری‌ها همه چیز را تحت‌الشعاع قرار می‌داد، از اندام انسان‌ها تا تاریخ و علم‌شان را. اگرچه جهان تلاش دارد با ابزارهای جدید به مبارزه با بیماری کووید ۱۹ بپردازد. روابط بین‌الملل، ارتباط کشورهای مختلف با یکدیگر با کرونا، بیش‌ازپیش نمایان شده است؛ دوستی‌ها، تنش‌ها و رقابت‌ها تقویت شده است. در همین زمینه با عباس ملکی، دیپلمات و معاون سابق وزیر خارجه درباره تغییرات جهان پس از کرونا و الزامات دیپلماسی ایران گفت‌وگو کردیم. از رابطه با چین تا آمریکا. ملکی معتقد است از لحاظ سیاسی، حاکمیت متمرکز و یکپارچه در پکن مایل نیست که با نزدیک‌شدن به ایران، برنامه‌های درازمدت حزب کمونیست را دچار خدشه کند. با این اوصاف می‌گوید که تصمیم‌گیران ایرانی به اهداف درازمدت چینی‌ها توجه داشته باشند. او اضافه می‌کند که مردم ما بیشتر از گذشته نیازمند دریافت اطلاعات واقعی و دانایی در زمینه سیاست خارجی واقع‌گرایانه هستند.

چین به عبارتی، اکنون کارخانه جهان است. وودز دایجیتال در همین روزهای میانه بحران مورد نیاز باشد تا اساس و بنیان نظام اقتصادی و مالی جهان در پساکرونا را اندیشه و طراحی کند. امروزه ارزهای دیجیتال و استفاده از روش‌هایی مانند بلاک‌چین، لزوم هماهنگی مابین دولت‌ها برای چگونگی استفاده از پول، تراکنش مالی، سرمایه‌گذاری و ارتباط پول و کالا را دوجندان کرده است. اقتصاد سیاسی بین‌المللی در پساکرونا به سمت محوری‌شدن ارزش‌های محیط زیست‌محور حرکت می‌کند؛ صرفه‌جویی، استخراج کمتر از منابع طبیعی، کمتر دست‌کاری‌کردن اقلیم و کاهش تولید گازهای گلخانه‌ای.

۳- در مورد نظام سیاسی بین‌المللی، به نظر می‌رسد که نظام نوین جهانی که پس از جنگ جهانی دوم ازسوی ملی‌نگدانان دولت‌ها در کنفرانس سانفرانسیسکو طراحی و عمل شد، همچنان دارای قوت و ظرفیت برای ادامه‌دادن است. سازمان ملل متحد درعین‌حال که همه کشورها به این نهاد می‌تازند و هر کشوری بخشی از فعالیت‌ها و مصوبات آن را محکوم می‌کند، اما به‌صورت عمومی، ملل متحد، ارکان و سازمان‌های وابسته به آن نقشی اساسی در جلوگیری از جنگ، هماهنگی در امور جهانی و جلوگیری از زیاده‌خواهی برخی از اعضا داشته است. اصلاحات در دبیرخانه ملل متحد و فرایندهای این سازمان ازجمله تصمیم‌گیری در شورای امنیت امر شایسته‌ای است، اما به نظر می‌رسد که تا بیاتن یک آلت‌رنایو به پیش‌زمینه درست اندیشیده‌شده و مناسب برای درازمدت، دست‌زدن به این سیستم کار مناسبی نباشد.

کا به دنبال همه‌گیری کرونا، بیش از پیش واقعیت‌های جهان عریان شده و به نظر می‌رسد که کرونا سرعت رویدادها در روابط بین‌الملل را بیش از پیش کرده است. نظیر تنش بین آمریکا و چین که شدت گرفته است، هر دو کشور به مراتب مرتبط هستند، با آمریکا تنش داریم و با چین رفاقت. این تنش به کدام سو پیش می‌رود؟

هر روز که می‌گذرد، تنافر و تفاوت جهت‌گیری ایالات‌متحده آمریکا با نظام بین‌المللی بیشتر می‌شود. تهدید به قطع پرداخت حق عضویت سالانه با سازمان بهداشت جهانی همراه با خروج از یونسکو و دیگر رفتارهای آمریکا درباره ابتکارهای بین‌المللی ازجمله موافقت‌نامه تغییرات اقلیمی ۲۰۱۵ پاریس نشان‌دهنده افت منزلت و جایگاه آمریکا در تصمیم‌گیری‌های جهانی است. بنابراین از پیش‌ترشدن اختلافات آمریکا با دیگر کشورها ایران ضرری نمی‌بیند. جادارد که دستگاه دیپلماسی مللی در زمینه به‌حرکت‌آوداشتن تحرکات بین‌المللی بدون حضور آمریکا جدیت بیشتری نشان دهد. مثلا ابتکار باشگاه کشورهای تحریم‌شده ازسوی آمریکا از ابتکارات جالبی است که مشخص نیست چرا وزارت امور خارجه ایران به آن اقبالی نشان نمی‌دهد، یا تبادل کالا با ارزهای محلی یا تهاتر ...

کا در مورد بحث، افکار عمومی در ایران نوعی بدبینی عمومی نسبت به همکاری با این کشور، به‌ویژه اجناس چینی داشت که پس از شیوع کرونا در ایران باوجود کمک‌های چین افزایش یافته است. درحالی‌که چین یک قدرت بزرگ اقتصادی در جهان فعلی است، اساسا مرادو با این کشور قابل حذف هست یا نه؟

<div><div></div></div>	<div><div></div></div>
--	--

رابطه ایران و چین در گفت‌وگو با عباس ملکی دیپلمات و استاد دانشگاه شریف:

چارچوب همکاری‌های آسیایی، روابط نزدیک‌تر با چین به نفع ایران است. به‌خصوص در زمینه‌هایی که آسیا مرکزی و افغانستان را نیز دخالت می‌دهد. مثلا خط لوله گاز از ایران به چین از سمت آسیای مرکزی، مانند خط لوله چهار شعبه گاز ترکمنستان و ازبکستان با چین. یا خط لوله نفت خام از قزاقستان به سمت چین.

کا وزارت خارجه وظیفه‌ای برای تغییر نظر و بهبود دیدگاه افکار عمومی به سمت چین دارد یا نه؟ اساسا کاری می‌تواند بکند یا نه؟ غیر از توییت‌های چینی و حرف‌زدن چینی که به نظر می‌رسد بیشتر مخاطب آن چینی‌ها هستند نه ایران؟

دیپلماسی عمومی برای تأثیرگذاری بر دیدگاه‌های مردم در موضوعات مختلف به‌خصوص سیاست خارجی است. بخشی از این کار هم باید در داخل کشور انجام شود. در گذشته من هر ماه یک کنفرانس یا حداقل یک نشست برای تبیین سیاست خارجی در دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی یا دانشگاه تهران برگزار می‌کردم. این کار برای توجیه و توضیح سیاست خارجی برای مردم کوچه و بازار بود. همچنین انتشار مقالات علمی- پژوهشی برای نخبگان. مردم ما بیشتر از گذشته نیازمند دریافت اطلاعات واقعی و دانایی در زمینه سیاست خارجی واقع‌گرایانه هستند. سخنان سفیر جمهوری اسلامی ایران در پکن به‌نظرم این بخش را نادیده گرفته و فقط به گل‌گزاری بسنده کرده است.

کا به نظر می‌رسد روابط بین‌الملل ایران محدود مانده بیه ارتباط با چند کشور. آیا وقت یک تجدیدنظر در روابطمان نرسیده؟

نمی‌دانم منظور شما از تجدیدنظر در روابط به چه معناست. به نظر من روابط ایران با روسیه، چین و نسبتاً با هند مناسب است. با کشورهای اروپایی علاوه بر سایه سنگین تحریم، وجودناشن دیپلواک کالاهای چینی است. روابط نوین ایران و چین از ۱۹۷۲ آغاز شد. زمانی که حزب کمونیست چین به دنبال مناطقی از جهان بود که بتواند یکی از نیازهای چین را برطرف کند. سیاست درهای باز چند سال بعد رسماً اعلام شد و از آن زمان چین در اکثر سال‌ها بزرگ‌ترین طرف تجاری ایران بوده است. پس در بخش روابط اقتصادی و تجاری، ایران و چین مکمل یکدیگرند و با یک برنامه‌ریزی صحیح می‌توان همچنان به گسترش این روابط ادامه داد. به‌ویژه اینکه یکی از گریدهر‌های چندلایه‌ای ابتکار کمربند و جاده هم در بخش زمینی و هم در بخش دریایی با ایران ارتباط دارد. به شرط آنکه مجدداً وزیر نفت کشورمان در هفته اول انتخاب خودش شرکت‌های نفتی چینی را اخراج نکند. اما از لحاظ سیاسی، حاکمیت متمرکز و یکپارچه در پکن مایل نیست که با نزدیک‌شدن به حزب کمونیست درازمدت ایران، برنامه‌های درازمدت خود را تغییر دهد. روابط منطقه‌ای ما با آمریکا شمالی، اروپا، و آسیای مرکزی و قفقاز هم روابط خوبی با این کشورها داریم اما به نظر من ظرفیت ایران در تعمیق رابطه با این کشورها بیشتر از اینهاست.

کا از رابطه منطقه‌ای سخن گفتید که می‌تواند جامع‌تر شود؛ به‌ویژه رابطه با عربستان. رابطه ایران و عربستان سعودی و به تبع آن اغلب کشورهای عربی با مشکل مواجه است. چرا این مسئله حل نمی‌شود؟ چقدر عامل این تنش را در عربستان و چقدر در ایران می‌بینید؟

دولت ایران در ابتدای شروع به کار، اولویت خود در سیاست خارجی را منطقه‌گرایی اعلام کرد. اما در این سال‌ها روابط ایران با دیگر کشورهای منطقه به روانی گذشته نبود. خصوصاً از ۱۳۹۴ و حمله به سفارت عربستان سعودی در تهران و تنش‌لگری این کشور در مشهد روابط دو کشور قطع شد. پیامدهای قطع روابط مابین ایران و عربستان در دیگر کشورهای عربی و اسلامی قابل توجه بود. به نظر من بخشی از این مسئله به اقدام ناپیچای افرادی بازمی‌گردد که در تهران سفارتخانه عربستان آتش زدند. بخش دیگر به جریان نوگرایی داخل خانواده سلطنتی عربستان و گرایش راست‌لیبرعهد سعودی به همراهی با جناح‌های راست‌گرای آمریکایی مربوط است. عربستان به ایسن نتیجه رسیده که مشورت‌های داماد ترامپ و شرکت‌های مشاوره مالی مانند مکنزی آئینده این کشور را تضمین نمی‌کند. عامل دیگر حضور نیروهای خارجی در منطقه خلیج فارس است؛ نیروهایی که حضور آنها به‌شدت حساسیت‌زاست.

کا با شدت گرفتن بیماری و افزایش مبتلایان، بخشی از توان دستگاه دیپلماسی بر این قرار گرفت که نشان دهد تحریم‌ها چقدر غیراخلاقی و ناجوانمردانه است؛ اما از ابتدا مشخص بود که هیچ‌کدام از آن‌ها به نتیجه پرداخته‌نشده است. تحریم‌ها نمی‌رسد و تنها در جهت دیپلماسی عمومی کارکرد دارند. به نظر شما گره تحریم مشکل را برای همیشه از جلوی پای دیپلماسی و کشور بردارد؟

تحریم و کرونا از این لحاظ از یک جنس هستند. یعنی هر دو تأثیرات و پیامدهای درازمدت دارند. به نظر من حتی اگر تمام شروط بی‌ربط آمریکا را هم دولت ایران برآورده کند، همه تحریم‌ها علیه ایران برداشته نخواهد شد؛ زیرا این تحریم از ماهیت و جنس‌های متعددی است و در زمینه‌های متفاوتی با اهداف گوناگون؛ پیسه واقع‌گرایانه‌ترین راه این است که کار کشور را به صورت‌های دیگر جلو ببریم و درعین‌حال در رفع تحریم‌ها بکوشیم. مسئله، رقابت سیاسی ایران با آمریکا در شاخه‌های مختلف ازجمله فضای تجارت و فضای مجازی و فضای منطقه‌ای است. تحریم در فضای تجاری از ابتدای انقلاب تا امروز وجود داشته است.

ادامه در صفحه ۱۵

<div><div></div></div>	<div><div></div></div>
--	--

آرینه

نویسنده

راه موفقیت از کجایم گذرد؟

● **اشکان رسولیان:** شاخص بورس دیگر نبض فعالیت‌های اقتصادی نیست و تنها به معیاری برای اندازه‌گیری انتظارات تورمی تبدیل شده است. این شاخص برآیند رفتار سرمایه‌گذارانی را نشان می‌دهد که برای حفظ قدرت خریدشان و فرار از تورم به دنبال خرید سهام شرکت‌های بورسی هستند. اما موضوعی که باید برای سیاست‌گذار مطرح باشد، چرایی ایجاد چنین انتظارات تورمی است که باعث شده است افراد زیادی جذب این بازار شوند.... . تحولات چند ماه اخیر ویروس کرونا به سیاست‌گذاران آموخت برای تأثیرگذاری بر روند پدیده‌هایی که با رفتار انسان‌ها مرتبطند، راهی به‌جز شفافیت وجود ندارد. اگر مکانیزم انتشار ویروس، تماس انسان‌ها با یکدیگر است، پس سیاست‌گذاری کارآمد در حوزه سلامت باید بر آگاه‌سازی جامعه از خطرهای احتمالی مربوط به ادامه تماس‌ها بنا شود. عدم ارائه اطلاعات صحیح به ذی‌نفعان باعث بزرگ‌ترشدن ابعاد یک چالش می‌شود؛ همان‌طور که پنهان‌کاری دولت چین در هفته‌های نخست شیوع ویروس کرونا، یک چالش محلی را به بحرانی جهانی مبدل ساخت.

کیان

عامل فضا سازی ناظران یا متخلفان؟

● **محمد صرفی:** ... اگر تا دیروز حساسیت‌ها و نظارت‌ها در سطح معینی وجود داشت. امروز باید چندبرابر شود و دستگاه‌های نظارتی نباید از طعنه و گلابه و این آن هراس داشته باشند و در عزمشان خلیلی وارد شود. بسیار اندک و حتی نادرند کسانی که از نظارت و گزارش قفسور و تخلفات احتمالی خود استقبال کنند. مسئله ارز دولتی و مفاسد و آفت‌هایی که در پی آن به وجود آمد دلایل و زمینه‌های مختلفی داشت که نباید به سادگی از کنار آنها عبور کرد. اگر قرار است دوباره این تجربه بهره‌رینه و تلخ تکرار نشود باید به دقت آن را مورد مطالعه و بررسی قرار داد. به نظر می‌رسد فارغ از ضعف‌ها و کم‌کاری‌ها و احياناً مفاسد و منافع مدیریتی در این قضیه، یکی از دلایل به نبود بانک‌های اطلاعاتی کامل و به‌روز برمی‌گردد.... دولت به‌جای پرخاش به نظاران و فراقتنی بهتر است در پی یافتن و برطرف‌کردن ضعف‌های خود باشد. آقای روحانی پس از دریافت گزارش دیوان محاسبات به بانک مرکزی دستور داده است که باید ماجرا بگیرد و تا آخرین سنت آن به خزانه کشور بازگردد. همین دستور نشان می‌دهد دولت نیز خود مدعی ماجراست و از این منظر جای امیدواری دارد.

عزت

دکتر جان، تو هم؟

● **سیدعلی میرفلاح:** آقای جهانپور عزیز، برادر بزرگوار، از شما بعید بود که به فرمایش‌های فنی و علمی‌تان رنگ‌وبوی سیاسی بدهید.... برنده هشتادوهشت هرجه باشد مطلقاً رطبی به وزارت محترم بهداشت ندارد. به طریق اولی رطبی به کرونا و ستاد مقابله با آن ندارد. مردم خسته و آسیب‌دیده ایران پای اخبار ننشسته‌اند تا از شما گلایه سیاسی بشنوند یا قضایوت جناحی‌تان را شاهد باشند.... کرونا جایی نیست که بخوایم مناقشات دیگر را در آن حل‌وفصل کنیم یا خدای‌نکرده مناقشه جدید از آن بیرون بیاوریم.... آنچه در جامعه ایران قابل مشاهده است این است که عموم مردم، هوشیارانه با سیاسی‌شدن سلامت جامعه مقابله کردند و نگذاشتند که کرونا تبدیل به غائله جدید شود. راستش را بخواید وقتی شنیدم که شما در جواب منتقدان‌تان به هشتادوهشت و وضعیت محصورین اشاره کرده‌اید باین بگردم. شما را صورتور و متخصص‌تر و هوشیارتر از این می‌دانستم که نتوانید افسار سخن را در کنید و جلوی تداعی‌های‌تان را بگیرید.

کاش «ماه عسل» را با «عصر جدید» تاخت نمی‌زدید

● **جواد محرمی:** ... کمتر پیش می‌آید در تلویزیون برنامه‌ای تولیدی از همه مؤلفه‌های مثبت اعم از محتوا، تکنیک و فرم و نیز نوآوری در اجرا برخوردار باشد و در عین جذب انبوه مخاطب عام و خاص ترویج‌کننده ارزش‌ها و هنجارهای مثبت و اخلاقی جامعه نیز باشد. ماه عسل، اما از این بابت همه مرزها را درنوردید و به یک برند در میان برنامه‌های تلویزیونی تبدیل شد، اما به محض اینکه این برنامه ۱۰ ساله شد و تازه به بلوغ خود رسیده بود تعطیل شد و مجری و تهیه‌کننده ماه عسل روانه کار دیگری شد تا مردم از نعمت یک برنامه بی‌نظیر بومی و ملی و مذهبی محروم شوند.... عصر جدید هم برنامه‌بریننده‌ای بود، اما این کجا و آن کجا... اما چه چیزی سبب شد احسان علیخانی ماه عسل را با همه مؤلفه‌های بی‌نظیرش رها کند و سراغ تولید برنامه‌ای تقلیدی برود که برند تمدن غرب است. موضوع این بود که عده‌ای آنقدر علیخانی را مهم کردند که اشک مردم را درمی‌آورد که کم‌کم خودش هم باورش شد که دارد کار بدی با جامعه می‌کند. آنقدر گفتند مردم ما به شادی نیاز دارند که وارونه عقابت روی خود احسان علیخانی هم تاثیر گذاشت. او بالاخره مقاومتش شکست و ماه عسل را رها کرد که لایذ برنامه‌ای بسازد که مردم را شاد کند، اما این کجا و آن کجا.